

Äventyr Chile

Chile

vilt & vackert

Jonas och Roberto bytte backpackerstilen mot att resa med motorcykel. Men istället för att smyga igång sin touringkarriär laddade de på fullt från start och drog till Chile.

Text & foto: Roberto Toro & Jonas Fors Lelky

Tältet och hojarna är täckta av frost och allt vårt dricksvatten har frusit till solida isklumpar. Drar på mc-stövlarna, vilket framkallar en utdragen rysning. Andas ut dimma.

Att vakna upp 4.200 m.ö.h. mitt i Atacamaöknen är en väldigt speciell upplevelse. I horisonten bryter solens första strålar fram. Det platta landskapet gör de låga buskarnas skuggor långa. Detta i kombination med det vackra morgonljuset får en stark känsla av överklighet att sprida sig i kroppen. Inte i våra vildaste fantasier hade vi kunnat föreställa oss detta scenario när

vi ett par månader tidigare satt och planerade vår första motorcykelresa.

Startskottet

Vårt motorcykeläventyr i Sydamerika började egentligen med en ryggsäcksresa genom Sydostasien. Det var bland Kambodjas gröna risfält i sällskap med vattenbufflar och leende khmerer som vi gick från att vara backpackers till att bli motorcykelresenärer.

Här hyrde vi varsin Honda XR 250 och gav oss iväg för att utforska landet. Det blev en fantastisk upplevelse fylld av vackra vyer, vänliga människor och inte minst, extremt

rolig hojåkning. Vi förälskade oss inte bara i Kambodja och dess folk utan även i friheten att resa med motorcykel.

Planering

Direkt när vi kom hem till Sverige började vi därför fixa med alla nödvändiga detaljer som krävs för att kunna resa med motorcyklar. Målet var redan klart – vi skulle till Chile.

Sedan följde en intensiv tid av jobb och trixande för att ta reda på hur man skeppar iväg två hojar över Atlanten samt idoga försök att få svar på en mängd frågor. Ju fler frågor som ställdes, desto fler dök upp. Allt från antalet sockor vi

borde ta med sig till vilka försäkringar som behövdes.

Internet är en bra informationskälla. Det gäller dock att vara kritisk och använda en stor portion sunt förnuft. Efter många om och men hade vi allt, i alla fall teoretiskt, i ordning. Mer kunde vi inte göra och de frågetecken som fanns kvar fick rätas ut allt eftersom. Obotlig optimism och en smält naiv "det-löser-sig"-anda är icke att förakta när det gäller touring på andra sidan klotet.

Val av hojar

Vårt val föll på BMW F 650GS Dakar som transportmedel av ett par ganska enkla anled-

” Tack vare höjden, den torra luften och avsaknaden av ljusföroreningar ser man inte bara en otalig mängd stjärnor utan även vår egen galax, Vintergatan.

Bakom visiret

Roberto Toro

Årsmodell: 1981.
Yrke: Lärare.
Bor: Tumba.
Drömresa: Landvägen till Indien och vidare.
Roligaste höjminne: Att köra Carretera Austral i Chile.
Gillar: Frluftsiv, fotografering och att resa.
Ogillar: Dubbelmoral.
Framtidsplaner: Köra till Indien.

Bakom visiret

Jonas Fors Løllky

Årsmodell: 1981.
Yrke: Mångsysslare/entreprenör.
Bor: Tumba.
Drömresa: En resa med ett "laddat" Visakort.
Roligaste höjminne: Sommaren 2009 när jag fick vara övningskörningsledare tillsammans med en vän. Vi hade fem duktiga elever.
Gillar: Människor och möten.
Ogillar: Sandstormar.
Framtidsplaner: Fylla på Visakortet och drömma om nästa äventyr.

Att tänka på

- Det är lätt att korsa gränsen mellan Chile och Argentina. Det finns ca 50 gränsovergångar som för det mesta är bemannade. En gränskorsning tar max en timme totalt.

- Att frakta med båt är billigare men tar längre tid. Förse-ningar är vanligare och oftast längre än flygditon.

- Personförsäkring täcker inte alltid motorcyklister. Det kan vara bra att ha både personlig reseförsäkring (utöver de 45 dagar som brukar ingå i hemförsäkringen) och en motorcykelförsäkring.

- I flera länder i Sydamerika måste man vara vaccinerad mot gula febern. Tänk på att vaccinera dig i god tid och glöm inte ta med vaccinationskortet.

- I städer klarar man sig med engelska men på landsbygden är det spanska som gäller. Kan man inte spanska går det bra med kroppsspråk. Människor är oftast trevliga och vill hjälpa till – var inte rädd för att fråga.

- Ta inte med för mycket grejer! Allt man behöver finns (oftast) på plats. Är det kallt så säljs det tröjor, är det soligt så säljs det solglasögon och så vidare.

Atacamaöknen är världens torraste plats och en 105.000 kvadratkilometer stor lekplats för offroadentusiasterna.

► ningar. Vi hittade en blogg av ett par som rest jorden runt i fyra år och inte kunde tänka sig andra hojar att resa med. Dessutom har dessa encylindriga maskiner låg bränsleförbrukning. Vår budget var minst sagt ansträngd så detta var ett stort plus. Men det som fällde avgörandet var att det fanns två stycken till försäljning på Blocket.se. Bara att slå till!

Varför då Chile? Det fanns flera anledningar. Vi var otåliga och vintern närmade sig, således gick norra halvklotet bort. Eftersom Chile är Sydamerikas mest utvecklade land med väl utbyggt vägnätverk samt ett par serviceställen för BMW blev valet enkelt.

Det skulle ta drygt 30 dagar att skeppa hojarna över Atlanten. Det är vanligt med förseningar och extra kostnader i samband med fartygsfrakt. Detta får man oftast lära sig den hårda vägen.

Fartyget blev två veckor sent vilket i sin tur ledde till högre hamnavgifter än tänkt. Bara att betala och se glad ut! Det kunde

”Bergen och marken skiftar färg och himmelen är så blå och stor att det känns som om man flyger.

dock ha varit betydligt värre, vilket Justin Newport från Kalifornien fick erfara.

– It's in Hongkong, svarade han med ett trött leende på frågan om var hans motorcykel var. Vid det laget hade han väntat i närmare 60 dagar.

Äventyret börjar

– Tävlrar ni i Dakar?

Frågan ställs av en glad kille som hänger ut från en bilruta med kameran i högsta hugg. Detta hände oss flera gånger. Ibland vid ett röd ljus men ibland, som i detta fall, från en bil farandes bredvid oss när vi körde genom staden Antofagasta.

Frågan var i och för sig ganska befogad då Dakar-rallyt

pågick för fullt. Att vi körde omkring inne i staden med fullt packade hojar och inte mitt ute i öknen i 100 blås borde dock ha gett en ledtråd om att vi inte direkt tillhörde ett av toppteamen.

Vi flydde snabbt staden och åkte för att heja på våra svenska deltagare i det mycket krävande rallyt.

Lukten av avgaser hängde tungt i den extremt torra ökenluften. Från åskådarpåplats såg vi först ett sandmoln torna upp sig i horisonten. Omfånget på molnet skvallrade om storleken på fordonet men det var inte förrän vi hörde vrålet från motorn och fick den första skymten som vi kunde vara säkra på om

det var en lastbil, bil, fyrhjulning eller hoj i antågande.

Då och då åtföljdes ekipagen av en helikopter vilket gjorde att det kändes som om vi var mitt i en actionfilm. Upplevelsen var faktiskt värd besväret att stå i gassande solken med fullt mc-ställ mitt i öknen.

I sakta mak

Nu bar det av norrut för att utforska världens torraste öken, Atacama. Dock i betydligt beskedligare tempo än de lätt galna ökenspecialisterna i Dakar-rallyt.

Gillar man motorvägar kan man hålla sig till Ruta 5 som är en 5.000 kilometer lång motorväg som går genom nästan hela Chile. Är man fartdåre och gil-

Dakar-rallyt var mäktigt att se på nära håll och väl värt en stund i hettan.

En vanlig företeelse när man är "kändis" är att hela familjen vill vara med på kort. Tjejen till vänster om Jonas ville väldigt gärna provsitta motorcykeln och vara med på bild. Senare fick hon en även en liten provtur runt camping-en. Hon blev så pass lycklig att hon ville följa med hem till oss till Sverige, men vi fick tyvärr avböja.

Klassisk chilensk husmanskost: Stekt fisk, sallad, pebre, avocado och tomat.

En spännande genväg genom en järnvägstunnel. Järnvägen i Chile lades ner på 70-talet så risken att möta ett tåg är ganska liten. Spåren var kapade på andra sidan tunneln men det visste inte vi när vi åkte in ...

En stensulptur mitt i öknen skapad av Mario Irarrázabal. Den är elva meter hög och är en av flera liknande imponerande konstverk runtom i Sydamerika.

lar att köra sporthoj är denna väg guld värd. Men våra maskiner (och vi) trivs bäst på små grus- och landsvägar.

Undviker man Ruta 5 hamnar man på minst sagt omväxlande vägar. Allt från lös sand till nylagd slät och fin asfalt. Hojarna bara gick och gick. Det var här vi för första gången kände en intensiv körglädje. En känsla av frihet som är svår att slå.

Vägarna bara fortsätter i vad som tycks vara all oändlighet och trots att till och med kaktusar får ge sig i Atacamaöknen är det likväl en mäktig upplevelse att köra där. Bergen och marken skiftar färg och himmelen är så blå och stor att det känns som om man flyger. På ett sätt gör du just det med en känsla av att friktionsfritt glida fram i ett sagolandskap. Skulle du bara dra på tillräckligt mycket och rikta styret uppåt lyfter du och märker knappt någon skillnad.

San Pedro de Atacama är en välbesökt, pittoresk liten stad med många sevärdheter. Mest intressant är kanske måndalen,

Valle de la Luna, samt "Los geisers del tatio" – gejsrar på en stor plåt högt upp i Anderna.

Det var till just dessa vattensprutande sevärdheter vi var på väg när vi campade 4.200 m.ö.h.

Här uppe var det inte längre tal om fina asfaltvägar – grusvägarna hade tvättbrädepartier som skulle ge en välpreparerad puckelpist mindervärdeskomplex. Lägg på en sprängande huvudvärk som kom sig av höjden, och du får ett par intressanta dagar.

Mot grönskan

Landskapet var dock hänförande och uppväde allt det jobbiga. Varje natt öppnade sig himmelen. Tack vare höjden, den torra luften och avsaknaden av ljusföroreningar syns inte bara en otalig mängd stjärnor utan även vår egen galax, Vintergatan, sträcka sig över det mörka valvet. Det fick åtminstone oss att känna oss väldigt, väldigt små.

Chile är långsmalt och bjuder på en väldigt omväxlande

natur. Det finns gott om vulkaner och nationalparker vilket ledde till att vår resa söderut blev en sick-sack-rutt där vi ömsom befann oss längs med kusten, ömsom uppe bland Andernas snötäckta toppar. Landskapet förändrades sakta och ju längre söderut vi kom, desto grönare blev det.

Gillar du vindruvor, vin, färsk frukt och avokado älskar du Valle Elqui. Gillar du smala, kurviga asfaltvägar som slingrar sig längs bergssidorna i en frodig grön dal har du definitivt hamnat rätt. Råkar du dessutom ha en motorcykel med dig har du dragit högvinsten.

Längs vägen står små stånd där man kan köpa ett kilo vindruvor för ett par kronor. Smakupplevelsen fick oss att inse att det vi förr kallat vindruvor endast varit ett dåligt skämt, en banal imitation, lika överensstämmande med verkligheten som en 3-årings huvudfoting.

Efter att under ett par veckor inte ha sett mycket annat än sand och sten och sedan plöts-

ligt befinna sig mitt i en klorofyll-fylld dal, gjorde oss vimmelkantiga. Luktssinnet fick fullt upp då avsaknaden av lukter i öknen är slående, något vi inte lagt märke till förrän vi återigen utsattes för civilisationens alla odörer.

Det är förvånansvärt att man inte tröttnar på att åka motorcykel. Vid staden La Serena hade vi tillryggalagt drygt 4.200 kilometer och inte en enda dag kände någon av oss att "Nej, jag har ingen lust att köra idag". Däremot behövde vi och hojarna en rejäl service. Vi tvättade oss och hojarna, gick på bio och åt en massa skräpmat. Det blev en skön vilopaus i en fin stad som med sina långa sandstränder är en mycket populär turistort.

Färdplanen

Under resans gång slogs vi flera gånger av hur enkelt det är att resa i Chile. Vägnetet är väl utbyggt och polisen lämnar en ifred (när de inte nyfiket frågar vart man är på väg). Män- ▶

” Under resan slogs vi av hur enkelt det är att resa i Chile.

Att se ett tiotal gejsrar bolma vattenånga mot en mörkblå himmel tidigt på morgonen är en mäktig upplevelse. De flesta besökarna kommer till området i packade bussar redan före klockan sju på morgonen. I en sådan tur ingår oftast frukost och en del av guiderna kokar ägg direkt på gejsrarna till turisternas jubel.

► niskor är gästvänliga och kör relativt bra. Maten är väldigt god och billig, vädret topen och det finns massor att se.

Ofta blev det mer öst och väst än söderut. Avsaknaden av en utstakad färdplan (ärligt talat hade vi faktiskt ingen färdplan alls) gjorde det omöjligt att köra fel. Vi hamnade där vi hamnade. På gott och ont.

Sakta men säkert jobbade vi oss söderut. Snittförflyttningen låg på runt 20 mil om dagen.

Vilse i skogen

Ett par mil söder om Chiles huvudstad Santiago hittade vi några av resans roligaste vägar.

Asfalten tog slut och övergick i grusväg. Grusvägen tog i sin tur slut vid en rödfärgad backe som ledde in i skogen. Gps:en sa att det gick att köra så det var bara att gasa. Det röda var någon slags "sandjord" som dammade något otroligt. Trots detta var greppet fantastiskt bra.

Inom kort befann vi oss mitt i skogen i en labyrint av gamla timmervägar. Att de flesta helt plötsligt tog slut gjorde ingenting då det bara innebar mer

kul körning. Känslan av hojen som spinner, greppet, draget och solen i kombination med lukten av grönt, skog, damm och jord är överväldigande och all tankeverksamhet upphör. Allt som finns är vägen, hojen och du. Total lycka.

Mot nya mål

"Vänta bara tills ni kommer till södern, det är så vackert där."

Orden kommer från ägarinnan till vandrarhemmet där vi sov. Detta och de ideliga påminnelserna om hur gästvänliga människorna är i söder är två av de vanligaste kommentarerna du hör när du rör dig genom Chile. Sanningen är att det är vackert mest hela tiden och att man inte möter annat än gästvänlighet.

Guideböckerna utlovade fantastiska vyer, turkosblå laguner och djup regnskog i söder. Allt detta med Andernas brutna, vassa snötäckta toppar som bakgrund. Skulle det, kunde det, verkligen vara så bra som det lät? Det får du läsa om i nästa nummer av Allt om MC!

Prylkoll

Vissa saker klarar man sig helt enkelt inte utan. Detta var livräddarna under Chile-äventyret.

- Motorcyklarna, BMW F 650GS Dakar.
- Skyddskläderna, BMW Rallye 2 Pro.
- Tältet, Hilleberg Staika.

- Pannlampor, Primus PrimeLite.
- Intercorn, Scala Rider Q2.
- Köket, Primus Omnifuel.

- Sporks, en kombination av kniv, gaffel och sked i en hopfällbar liten plastpryl.

Efter all torka och öken var det lite överväldigande att helt plötsligt befinna sig i den gröna dalen Valle Elqui där vi smakade världens godaste vindruvor.